

Reorganizarea judiciara in actualul context legislativ

In procedura insolventei, reorganizarea judiciară este o componenta esentiala, mult mai complexa in raport de celelalte doua etape – perioada de observatie si/sau faliment. Reorganizarea judiciara reprezinta o procedura orientata spre organizarea pe noi baze a activitatii debitorului aflat in dificultate, in scopul redresarii economico-financiare si asigurarii mijloacelor banesti pentru plata datoriilor acestuia, prin reorganizarea activitatii sale sau prin lichidarea unor bunuri din averea sa pana la stingerea pasivului.

Redresarea debitorului se poate realiza in cadrul unui proces complex care, de multe ori devine incontrolabil pentru societatea debitoare, necesitand modificarea planului de reorganizare pe parcursul derularii. In situatia in care redresarea acestuia nu este obiectiv posibilă, debitorul urmeaza sa fie supus procedurii falimentului.

Proiectul planului de reorganizare a activitatii debitorului trebuie sa identifice perspectivele de redresare raportat la posibilitatile si specificul activitatii debitorului si, deopotriva, modalitatile concrete de lichidare a pasivului care greveaza patrimoniul debitorului comerciant intrucat scopul procedurilor instituite de actul normativ consta in plata pasivului debitorului aflat in stare de insolventa.

In prezent, acest proces complex ramane o provocare pentru debitorii de buna credinta, in incercarea acestora de a-si salva afacerea, insa, chiar si prin modificarile aduse prin Codul insolventei, procentul de reusita al reorganizarilor nu a crescut conform asteptarilor.

***

Despre reorganizarea judiciara se pot discuta multe, avand in vedere complexitatea acestei etape procedurale, insa, vom incerca sa tratam astazi o problema identificata in ultima perioada, generata de aparitia unor noi acte normative menite sa vina in ajutorul contribuabililor, mai ales in aceste perioade critice.

Este bine stiut faptul ca, pe perioada reorganizarii judiciare, societatile aflate in dificultate au o serioasa problema cu achitarea creantelor anterioare deschiderii unei proceduri, dar mai ales cu creantele curente, generate de continuarea activitatii.

Acumularea creantelor curente fiscale pe perioada reorganizarii judiciare, aduc societatile debitoare in situatia fortarii inchiderii procedurii de insolventa, desi prevederile legale incidente nu au prevazut expres o astfel de posibilitate.

La nivel de legislatie fiscala au aparut acte normative (Ordonanta de Guvern nr.6/2019, OUG nr.69/2020) care sunt menite sa ajute contribuabilii aflati in dificultate, inclusiv pe cei aflati in procedurile de insolventa, insa, astfel de masuri ajung sa nu poata fi puse in aplicare datorita obligatiilor ce trebuiesc indeplinite de societatile debitoare din perspectiva prevederilor art.175 din Legea nr.85/2014.

In opinia noastra, o reglementare expresa a unei astfel de posibilitati, ar duce la cresterea sanselor de reusita ale unui plan de reorganizare, finalizand cu succes o astfel de etapa.

In concret, dorim sa discutam astazi de posibilitatea inchiderii unei proceduri de reorganizare judiciara in conditiile stipulate de prevederile art.175 din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolventei si de insolventa.

Textul de lege statueaza urmatoarele:

“O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata creanțelor curente scadente.”

Odata cu aparitia O.U.G. nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, aplicarea prevederilor art.175 din Legea nr.85/2014 a devenit o reala dificultate pentru debitorii aflati pe finalul unei proceduri de reorganizare.

Astfel, actul normativ precitat, stabileste la art.1 urmatoarele:

ART. 1 *Instituirea posibilității restructurării obligațiilor bugetare (1) În scopul revitalizării și evitării deschiderii procedurii insolvenței, debitorii, persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția instituțiilor publice definite potrivit Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și a unităților administrativ-teritoriale, aflați în dificultate financiară și pentru care există riscul intrării în insolvență, își pot restructura obligațiile bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 în cuantum mai mare sau egal cu un milion lei și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii.*

In continuare, la art.2, litera c) - **Condiții pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare** – prevede urmatoarele:

c) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit [Legii nr. 85/2014](#) privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit [Legii nr. 85/2006*](#)), cu modificările și completările ulterioare;

Prin **OMFP nr.2810/2019** pentru aprobarea procedurii de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii principale în quantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei, **la art.3**, sunt precizate insa urmatoarele:

ART. 3

Condiții care trebuie îndeplinite de debitor până la aprobarea restructurării obligațiilor bugetare

(1) Pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la [art. 2](#) alin. (1) din ordonanță, respectiv:

(...)

c) să nu se afle în procedura insolvenței potrivit legii la data emiterii deciziei de aprobare a restructurării obligațiilor bugetare. Debitorul care se află în procedura insolvenței până la data de 30 septembrie 2019 și dorește restructurarea obligațiilor bugetare poate notifica organul fiscal cu privire la intenția sa, cu condiția ca până la data emiterii deciziei de aprobare a cererii de restructurare să iasă din procedura insolvenței;

Astfel, societatile aflate in reorganizare pentru a iesi din insolventa, au obligatia de a indeplini cerintele cerute de legea speciala (Legea nr.85/2014) cu privire la inchiderea procedurii.

Or, la art.175 din Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolventei si de insolventa, articol similar art.132 din Legea nr.85/2006, sunt stipulate urmatoarele:

(1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata creanțelor curente scadente, dată la care devin scadente și impozitele aferente eventualelor reduceri de creanțe în măsura în care sunt datorate. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor [art. 167](#).

Art. 132 (Legea nr.85/2006)

(1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu dispozițiile alin. (2).

Practic, in cazul acestor debitori, pentru a putea beneficia de procedura de restructurare a obligatiilor bugetare prevazuta de O.U.G. nr.6/2019, se impun indeplinite cerintele prevazute de legea insolventei cu privire la inchiderea procedurii de reorganizare judiciara, respectiv, impune judecatorului sindic sa constate daca un plan de reorganizare a fost indeplinit sub aspectul tuturor cerintelor legale, vorbind si de plata creantelor curente.

Pentru inchiderea unei proceduri de reorganizare, atat in baza vechii legi, cat si celei noi, debitorii au obligatia de:

- a-si respecta obligatiile privind plata creantelor anterioare, astfel cum acestea au fost prevazute prin programul de plata;
- a-si respecta obligatiile privind plata creantelor curente generate de continuarea activitatii (generate de perioada de observatie si reorganizare judiciara);

Or, in situatia in care acesti debitori au achitat creantele din programul de plata, conform tabelului definitiv, insa au ajuns spre finalul reorganizarii judiciare cu creante curente neachitate, se pune problema beneficiului instituit de OUG nr.6/2019, si cum pot fi accesate prevederile legale cu privire la facilitatile fiscale

Intr-una din hotararile pronuntate pana la acest moment, motivarea a fost urmatoarea:

“...Astfel, prin Sentința X a fost confirmat Planul de reorganizare al SC .. SRL, planul propus de către debitoare și s-a dispus reorganizarea activității pentru o perioadă de 3 ani, plan care ulterior a fost prelungit, respectiv, Încheierea din data de 23.01.2017. Planul de reorganizare, confirmat, modificat și prelungit a prevăzut, conform votului dat de creditorii, ca o parte din creanțe să fie plătite prin reeșalonare, termenele de plată putând să depășească perioada de 3 ani. În acest sens, contractele de credit încheiate cu Ing Bank N.V. și cu Raiffeisen Bank au fost renegociate și s-a prelungit termenul de plată prin încheierea unor acorduri de reeșalonare depuse la dosar. În urma încheierii acestor acorduri, cei doi creditorii importanți au revenit asupra cererii de trecere la faliment, acceptând astfel ca societatea debitoare să-și continue activitatea și ei să-și recupereze creanțele mai târziu decât termenele inițial stabilite. Aceste reeșalonări s-au făcut în conformitate cu dispozițiile art.93 al.3 teza a II-a din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței care prevăd expres ” Termenele de plată stabilite prin contracte inclusiv de credit sau de leasing pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 3 ani. aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de 3 ani. după realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă”(filele 56-59 și 78-85 vol.Ix).

Rezultă, din cele expuse că Băncile, principalii creditori ai societății debitoare, au înțeles să acorde un sprijin prin prelungirea duratei stabilite inițial pentru recuperarea creditului acordat, contribuind în acest mod la evitarea falimentului-etapă finală care presupune lichidarea averii debitorului pentru acoperirea pasivului înregistrat, urmată de radierea societății. Este adevărat că la data solicitării de închidere a procedurii de reorganizare, societatea debitoare SC X SRL înregistrează și către Statul Român prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X o creanță în cuantum de 1 mil lei, sumă ce se compune din obligațiile societății debitoare la bugetul consolidat al statului (Cas; Cass; contribuția la fondul de șomaj; contribuție la fondul de accidente și boli profesionale; impozit pe profit; Tva; impozit pe salarii etc) **creanță născută după deschiderea procedurii.**

Mai înainte de a hotărî cu privire la această **creanță care există, este recunoscută de către debitoare și care trebuie plătită**, trebuie amintit faptul că prin O.G. nr. 6/31 iulie 2019 privind instituirea unor facilități fiscale, s-a stabilit că pentru debitorii care au datorii mai mari sau egale cu suma de un milion lei să se permită o procedură de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018.

Potrivit dispozițiilor art.1 din Oug nr.6/2019 ”în scopul revitalizării și evitării deschiderii procedurii insolvenței, debitorii, persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția instituțiilor publice definite potrivit legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și a unităților administrativ-teritoriale, aflați în dificultate financiară și pentru care există riscul intrării în insolvență, își pot restructura obligațiile bugetare principale restante la data de 31 decembrie 2018 în cuantum mai mare sau egal cu un milion lei și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii”.

Fără a adăuga la lege, ci doar interpretând dispozițiile OG 6/2019 se trage concluzia că acest act normativ a fost adoptat pentru a veni în sprijinul societăților comerciale care, din cauza unor dificultăți financiare pot ajunge în insolvență și apoi în faliment.

Prin acest act normativ, statul a dorit să evite ca societățile comerciale să ajungă, în situația în care înregistrează creanțe bugetare, la intrarea în insolvență, asigurând în felul acesta continuarea activității chiar și într-o situație financiară mai dificilă.

Dacă această posibilitate a fost acordată societăților comerciale care nu au reușit să plătească la timp impozitele și taxele datorate bugetului de stat, **această posibilitate trebuie acordată și societăților comerciale care deja se află în procedura insolvenței și, între creanțele înscrise în tabelul definitiv, doar creanțele bugetare nu pot fi plătite conform planului de reorganizare propus, celelalte putând fi achitate eșalonat conform înțelegerii acordate de către creditori.**

În cauza de față, Judecătorul sindic reține că în tot timpul derulării procedurii de insolvență, chiar de la data depunerii cererii de deschidere a procedurii, societatea debitoare și-a manifestat dorința de a se redresa și de a continua activitatea. Acest fapt a fost demonstrat prin continuarea activității în ritm normal, cu același număr de salariați (respectiv 50), prin achitarea sumelor prevăzute în programul de plată al creanțelor, cu excepția celor pentru care s-au obținut reșalonări, conform legii.

Pornind de la principiul fundamental care stă la baza procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență și anume cel înscris în art.4 pct.2 din Legea nr. 85/2006 și care prevede următoarele "acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară"

Judecătorul sindic apreciază că în cauza de față se poate acorda posibilitatea redresării activității societății debitoare în condițiile în care băncile care o finanțează au fost de acord să permită reșalonări ale creditelor contractate.

Prin continuarea activității, și creanța bugetară va putea fi satisfăcută de către creditoare, conform dispozițiilor legale arătate mai sus (O.G. nr. 6/2019).

Este adevărat că procedura instituită de O.G. nr. 6/2019 nu reglementează o procedură de ieșire din insolvență dar, dacă permite societăților comerciale care sunt în dificultate să evite intrarea în insolvență, poate, în cazul închiderii procedurii în urma reorganizării, să ajute și societățile comerciale aflate în această situație.

În Raportul final de activitate privind închiderea procedurii insolvenței, administratorul judiciar a prezentat în detaliu întreaga procedură, pe etape, desfășurată de la data deschiderii procedurii și până la data când a fost depus raportul, și se prezintă situația creanțelor certe, lichide și exigibile care au fost achitate de către SC X SRL, precum și prelungirea datei scadente, modificarea ratei dobânzii, a penalităților și a altor clauze din contractele aflate în derulare, raportul fiind supus aprobării Adunării creditorilor.

În concluzie, având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, judecătorul sindic va respinge cererea de trecere la faliment formulate de creditoarea Dgrfp X pentru creanța născută în timpul procedurii și va admite cererea de închidere a procedurii formulată de către administratorul judiciar și administratorul special al debitoarei SC X SRL."

Este aceasta hotarare in concordanta cu prevederile art.132 din Legea nr.85/2006 care, impun respectarea tuturor obligatiilor asumate de debitor prin planul de reorganizare? Este suficienta ea si in situatia debitorilor aflati sub regimul Legii nr.85/2014, cand trebuiesc verificate cerintele art.175? Practica

judiciara va transa aceasta problema, insa nu este si suficienta atat timp cat nu este creat un cadru legal pentru astfel de situatii.

In opinia noastra, iesirea din acest impas, se poate realiza prin modificarea prevederilor incidente, respectiv prevederile art.175 din Legea nr.85/2014, prin crearea cadrului legal de inchidere a unei proceduri de reorganizare judiciara si in astfel de situatii.